

Siūlome jūsų malonumui posmų rinkinį iš šventraščių, kurie kalba apie atsidavimo (śaranāgati) poreikį.

1. Atsidavimas labai gerai pagrįstas śāstre

śruti-smṛty-adi-śāstreṣu, prapatir yan nirūpyate
tad uktaḥ dvitīyādhyāye, śrī śāstra-vacanām te (1)

2. Priežastis, kodėl reikia atsiduoti paaiškinta smṛti literatūroje

yo brahmāṅ aṅ vidadhāti-purvaṅ yo brahma-vidyāṅ
tasmai gāṅ pālayati sma kṅ aṅ
taṅ hi devam ātma-vṅ tti-prakāśaṅ
mumukṅ ur vai śaraṅ am amuṅ vrajet (2)

Tāpanyām (Brahma-saṅ hitā, tikā)

Tas, kuris kūrinijos pradžioje sukūrė visatos kūrėją Brahmą ir tada perteikė Brahmai žinias apie Brahmaną, Absoliutą, Jis yra tas pats Viešpats Krišna, kuris gano karves (arba maitina Vedas [gaṅ reiškia ir karvės ir Vedos]). Trokštantys išsivadavimo turėtų atsiduoti šiam Viešpačiui, kuris atskleidžia įgimtą sielos funkciją.

3. Žodžio namaṅ - lenktis - reikšmė

ahaṅ kṅ tir ma-kāraṅ , syān, na-kāras tan niṅ edhakah
tasmāt tu namasā kṅ etri, svātantryaṅ pratiṅ idhyate (3)

bhagavat-paratantra 'sau, tad āyatātma-jīvanaṅ
tasmāt sva-sāmarthya-vidhiṅ , tyajet sarvam aśeṅ ataṅ (4)

Padma-uttara-khaṅ da

Skie muo ma reiškia "save įtvirtinantis ego" (klaidinga idėja laikyti save "veikiančiuoju"), o skie muo na rodo jo užkirtimą. Taigi, siūlant nusilenkimus (namah) šis veiksmas anuliuoja besilenkiančio nepriklausomybę. Siela yra natūraliai pavaldi Visagaliam Viešpačiui, o jos vidinė prigimtis ir įgimta funkcija yra tarnauti Aukščiausiam Viešpačiui. Todėl visų veiksmų, atliekamų su mintimi: "Aš esu veikiantysis" derėtų visiškai atsisakyti.

4. Vienintelė kliūtis, trukdanti atsiduoti, yra netikras ego

ahaṁ kāra-nivṛttānāṁ , keśavo nahi dūragaṁ
ahaṁ kāra-yutānāṁ hi, madhye parvata-rāśayaṁ (5)

Brahma-vaivarta Purāṇa

Aukščiausias Viešpats Kešava visada lieka su tais, kurie išsilaisvino iš materialios gyvenimo sampratos, tačiau didelių kalnų grandinė atsiranda tarp besireklamuojančių egoistų ir Viešpaties.

5. Tie, kurie nepriima Viešpaties prieglobsčio, tiesiog klaidžioja gimimų ir mirčių pasaulyje

yāvat pṛthaktvam idam ātmana indriyārtha
māyā-balaṁ bhagavato jana iśa paśyet
tāvan na saṁsṛtir asau pratisaṁkrameta
vyarthāpi duḥkha-nivahaṁ vahati kriyārthā (6)

Śrīmad-Bhāgavatam 3.9.9

Viešpatie, kuris esi visų sielų siela, sąlygota siela mano, kad ši visata yra atskirai nuo Tavęs, ir mano, kad visata skirta jos jūtimų tenkinimui. Bet tai yra tik Tavo klaidinančios galios (māyos) kūrinys. Tol, kol gyva būtybė laikosi įsikibusi tokių iliuzinių atskirų interesų, ji neatsisako apgailėtino veiksmų ir pasekmių, gimimo ir mirties pasaulio, nepaisant jo visiškos beprasmybės.

6. Neatsidavusi siela yra nuolat apgaunama

prāpyāpi durllabhataraṁ , mānuṁ yaṁ vibudhepsitam
yair āśrīto na govindas, tair ātmā vañcitasṁ ciram (7)

Brahma-vaivarta Purāṅ a

Gimti žmogaus gyvybės rūšyje taip vertinga, kad to siekia pusdieviai. Bet tie, kurie, nepaisant to, kad gimė žmonėmis, nepriima lotosinių Govindos pėdų prieglobsčio, amžinai save apgaudinėja.

7. Gyvenimas be atsidavimo yra tuščias

aśītiñ caturaś caiva, laksāṅ s tān jīva-jātiṅ u
bhrāmyadbhiṅ puruṅ aiṅ prāpya, mānuṅ yaṅ janma-paryayāt (8)

tad apy aphalatāṅ yātam, teṅ ām ātmābhimāninām
varākānām anāśrītya, govinda-caraṅ a-dvayam (9)

Brahma-vaivarta Purāṅ a

Pabuvojusi 8.400.000 gyvybės rūšių, siela galiausiai gimsta žmogumi. Bet apgailėtini vargšai, taip besididžiuojantys savo kūnais, kad net nenori priimti Viešpaties Govindos lotosinių pėdų prieglobsčio, šį žmogaus gyvenimą padaro beverčiu.

8. Net žemiausi tarp žmonių išsivaduoja atsidavę

sarvācāra-vivarjitāṅ śaṅ ha-dhiyo vrātyā jagad-vañcakā
dambhāhaṅ kṅ ti-pāna-paiśuna-parāṅ pāpāntyajā niṅ ṅ hurāh
ye cānye dhana-dāra-putra-niratāṅ sarvādhamās te 'pi hi
śrī-govinda-padāravinda-śaraṅ ā muktā bhavanthi dvija (10)

Nṅ siṅ ha Purāṅ a

O dukart gimusieji, net ir labiausiai puolę, nepraktikuojantys doros, atstumtieji, sukčiai,

veidmainiai, įžūlus, egoistiški, priklausomi nuo svaigalų, nuodėmės židiniai, piktavaliai, žiaurus būdo, einantys iš proto dėl savo vaikų, žmona, turto ir pan., išsivaduoja, jei atsiduoda lotosinėms Šri Govindos pėdoms.

9. Atsidavusi siela niekada nebepuola

paramārtham aśeṁ asya, jagatām ādi kāraṁ am
śaraṁ yaṁ śaraṁ aṁ yāto, govindaṁ nāvasidati (11)

Bṛhan-nāradya Purāṇa

Šri Govinda yra visų visatų šaltinis, Aukščiausioji Tiesa, ir visų prieglobstis. Kas atsiduoda Jo lotosinėms pėdoms, niekada nebus atstumtas.

10. Atsidavimas Viešpačiui sunaikina kančias ir pavagia širdį

sthitaṁ priya-hite nityaṁ , ya eva puruṁ arṁ abhaṁ
rājaṁ s tava yadu-śreṁ ho, vaikuṁ haṁ puruṁ ottamaṁ (12)
ya enaṁ sa śrayantīha, bhaktyānārāyaṁ aṁ harim
te tarantīha durgāni, na me 'trāsti vicāraṁ ā (13)

Mahābhārata, Śānti-parva

O karaliau, ką dar galiu pasakyti? Geriausias iš Yadu dinastijos, neveikiama didi asmenybė, kupina geros valios tau ir visada tavo brangus draugas - Jis yra ne kas kitas, kaip Aukščiausias Viešpats Narajana, Šri Hari. Kas ištikimai priima Jo visišką prieglobstį, perplaukia šį neveikiamą materialios egzistencijos vandenyną.

11. Sunaikindamas visą baimę atsidavimas duoda gyvenimą, kupiną amžino nektaro

ye śaṁ kha-cakrābja-karaṁ hi śārṁ giṁ aṁ
khagendra-ketuṁ varadaṁ śrīyaṁ patim
samāśrayante bhava-bhīti-nāśanaṁ
teśāṁ bhayaṁ nāsti vimukti-bhājān (14)

(Vāmana)

Sėkmės deivės Viešpats laiko kriauklę, diską, lotoso žiedą ir lanką, Jis yra Garudos šeimininkas. Jis sunaikina materialios egzistencijos baimę ir dovanoja visus palaiminimus. Nelieka net rūpesčių pėdsako pas tuos, kurie priima Jo prieglobstį, nes jie visiškai tinkami pozityviam nemirtingumui.

12. Atsidavusios sielos visos pastangos vaisingos

saṁ sāre smin mahā-ghore, moha-nidrā-samākule
ye hariṁ śaraṁ a yānti, te kṁ tārthā na saṁ śayaṁ (15)

Bṁ han-nāradiya Purāṁ a

Šiame materialiam pasaulyje, paskendusiam neišmanyme, miege ir nepermatomoje tamsoje, kas atsiduoda Viešpaties Hari šventoms lotosinėms pėdoms, sėkmė vainikuoja visas jų pastangas. Dėl to nereikia abejoti.

13. Net jei žmogus nekontroliuoja proto, atsidavus Viešpačiui niekas nebebus sunku

kiṁ durāpādanaṁ teṁ āṁ, puṁ sām uddāma-cetasām
yair āśrītas tirtha-padaś, caraṁ o vyasanātyayaṁ (16)

Śrīmad-Bhāgavatam 3.23.42

Lotosinės Viešpaties Hari pėdos sunaikina materialią egzistenciją. Atsidavus Jo lotosinėms pėdoms, nieko nebėra nepasiekiamo, net ir tam, kurio protas įaudrintas.

14. Atsidavusiai sielai baigiasi trijų rūšių materialios kančios

śārīrā mānasā divyā, vaiyāse ya ca mānuṁ āṁ

bhautikāś ca kathaḥ kleśā, bādheran hari-saḥ śrayam (17)

Śrīmad-Bhāgavatam 3.22.37

O Vidura, kaip žmogų, kuris priėmė Šri Hari lotosinių pėdų prieglobstį, gali ištikti kūniški ar psichikos sukrėtimai, kylantys iš materialių elementų, kitų būtybių, ar nepalankių astrologinių aplinkybių?

15. Atidavusios sielos lengvai pasiekia Viṣṇu buveinę

samāśrītā ye pada pallava-plavaḥ
mahat-padaḥ puṣya-yaśo murāreḥ
bhavānbudhir vatsa-padaḥ paraḥ padaḥ
padaḥ padaḥ yad vipadāḥ na teśām (18)

Śrīmad-Bhāgavatam 10.14.58

Kas pateko į visišką Viešpaties Šri Krišnos, visuotinai šlovinamo kaip pati tyrumo esmė, lotosinių pėdų prieglobstį-laivą, jiems šis materialios egzistencijos vandenynas yra toks pat nereikšmingas, kaip vanduo karvės kanopos įspaude. Jų paskirties vieta yra Viešpaties aukščiausioje buveinėje, o ne šioje materialioje ašarų pakalnėje.

16. Visiškai atsidavusi siela nugali kūniško susitapatavimo bei materialios nuosavybės iliuziją

yeśāḥ sa eva bhagavān dayayed anantaḥ
sarvātmanāśrīta-pado yadi nirvyaḥikam
te dustarām atitaranti ca deva-māyāḥ
naiḥ ām mamāham iti dhiḥ śva-sḥ gāla-bhakḥ ye (19)

Śrīmad-Bhāgavatam 2.7.42

Priėmę Viešpaties lotosinių pėdų prieglobstį, tie, kuriems beribis Viešpats dosniai suteikė savo

malonę, įveikia nenugalimą Viešpaties iliuzinę energiją. Jis nejaučia prielankumo tiems, kurie "Aš ir mano" sampratas taiko šiam materialiam kūnui, kuris yra maistas šakalams ir skalikams.

17. Tiems, kurie neatsidavė Krišnai, visos pastangos išvengti kančių duoda laikiną rezultatą.

bālasya neha śaranaṁ pitarau nṁ siṁ ha
nārtasya cāgadam udanvati majato nauṁ
taptasya tad-pratividhir ya ihāñjaseṁṁ as
tāvad vibho tanu-bhṁ tāṁ tvad-upekṁ itānām (20)

Śrīmad-Bhāgavatam 7.9.19

O Nrisimha, o Visagalis Viešpatie, atsargumo priemonės ir vaistai yra tik trumpalaikiai, kai jais naudojami kenčiančios įkūnytų sielų, negavusių Tavo palankumo. Tėvai negali apsaugoti savo vaiko, medicina negali išgydyti sergančio, o valtis negali išgelbėti vandenyne skęstančio žmogaus.

18. Visos neatsidavusių sielų kančios ir neramumai kyla dėl to, kad įsivaizduojamą priima už tikrą

tāvad bhayaṁ draviṁ a-deha suhṁ n-nimittaṁ
śokaṁ spṁ hā paribhavo vipulaś ca lobhaṁ
tāvan mamety asad-avagraha ārti-mūlaṁ
yāvan na te 'ṁ ghrim abhayaṁ pravṁṁ ita lokaṁ (21)

Śrīmad-Bhāgavatam 3.9.6

Viešpatie, tol kol pasaulio žmonės nepriims saugaus ir užtikrinto Tavo lotosinių pėdų prieglobsčio, jie taip ir liks pilni nerimo dėl savo turto, kūno ir draugų; užvaldyti sielvarto, troškimų, apsėdimų ir stipraus godumo, jie negali išsivaduoti iš kančios, kuri giliai įsišaknijusi jų susigalvotose idėjose "Aš ir mano".

19. Prieglobstį reikia priimti pas savyje patenkintą Viešpatį Hari, bet kokių pusdievių prieglobstis suteikia apgailėtiną rezultatą

avismitaṁ taṁ paripūrṁ a-kāmaṁ ,

svenaiva lābhena samaṁ praśāntam
vinopasarpaty aparaṁ hi bālīśaṁ ,
śva-lāṁ gulenātītīrti sindhum (22)

Śrīmad-Bhāgavatam 6.9.22

Krišna tobulai turi viską, ko pageidauja, Jis visiškai sau pakankamas, susitvardęs ir ramus. Niekas negali Jo nustebinti. Tik kvailys nepaiso Jo ir kreipiasi prieglobsčio į pusdievius, kuriuos garbinti šventraščiai gali rekomenduoti siekiantiems materialios naudos. Tokius žmones galima palyginti su tuo, kuris pasičiupęs šuns uodegą bando kirsti vandenyną.

20. Tik Šri Hari prieglobstis gali išgelbėti visas gyvas esybes visose gyvenimo sąlygose

kirāta-huṁ āndhra-pulinda-pukkaśā
abhira-śuhuma yavanāṁ khaśādayaṁ
ye 'nye ca pāpā yad-upāśrayāśrayāṁ
śudhyanti tasmai prabhaviṁ ṁ ave namaṁ (23)

Śrīmad-Bhāgavatam 2.4.18

Kas priklauso kitoms rasėms, tokioms kaip Kirata, Huna, Andhra, Pulinda, Pukkasa, Abhira, Suhma (Kanka), Yavana ir Khasa, kaip ir visi, gimę nuodėmingose šeimose, be jokios abejonės gali tobulai apsivalyti priėmę Visagalio Viešpaties Višnu bhaktų prieglobstį. Aš pagarbiai lenkiuosi Jam.

21. Tik atsidavusios sielos gali atskirti esmę nuo formos. leškantys laimės karmoje ir jogoje eina savižudišku keliu

athāta ānanda-dughaṁ padāmbujaṁ
haṁ sāṁ śrayerann aravinda-locana
sukhaṁ nu viśveśvara yoga-karmabhis
tan māyayāmi vihatā na māninaṁ (24)

Śrīmad-Bhāgavatam 11.29.3

O lotosaki, gulbės (aukščiausio lygio tyri bhaktai, paramahamsos) priima prieglobstį prie Tavo lotosinių pėdų, sukeliančių ekstazę. O Visatos Viešpatie, kas nepriima Tavo lotosinių pėdų džiaugsmingo prieglobsčio, ir vietoj to eina abstraktaus išsivadavimo ir materialios naudos keliais - juos nusiaubia Tavo klaidinanti galia.

22. Visiškas prieglobstis prie Krišnos lotosinių pėdų yra aukščiausias tikslas

na nāka-pāṇā haṅ na ca sārva-bhaumaṅ
na pārāmeṅ hyaṅ na rasādhipatyam
na yoga-siddhīr apunar-bhavaṅ vā
vāñchanti yat pāda-rajāṅ prapannāṅ (25)

Śrīmad-Bhāgavatam 10.16.37

Visiškas Šri Krišnos lotosinių pėdų prieglobstis yra aukščiausias tikslas. Sielos, kurios priėmė Tavo lotosinių pėdų dulkių prieglobstį, nebenori pakliūti į rojų, viešpatauti visatoje, užimti Viešpaties Brahmos padėtį, valdyti visą žemę, įgyti mistinius jogos sugebėjimus, ar išsilaisvinti.

23. Tie, kurie atsidavė Viešpačiui, pajėgūs išvaduoti ir kitus

yat pāda-saṅ śrayāṅ sūta, munayaṅ praśamāyanāṅ
sadyaṅ punanty upaspāṅ āṅ, svardhuny-āpo 'nusevayā (26)

Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.15

Net menkiausias susilietimas su pačiais romiausiai išminčiais, atsidavusiais Viešpaties lotosinėms pėdoms, apvalo šio pasaulio žmones, o pavyzdžiui Gangos upės vanduo apvalo tik tuos, kurie joje išsimaudo.

24. Tie, kurie atsidavė Krišnai, nebepavaldūs šventraščiuose aprašytoms taisyklėms ir draudimams

devarā i-bhūtāpta-nāṅ āṅ pitāṅ āṅ,
na kinkaro nāyam āṅ i ca rājan

sarvātmanā yaśāraśaśāraśayaś,
gato mukundaśparihātya kartam (27)

Śrīmad-Bhāgavatam 11.5.41

O karaliau, kas nutraukė visus materialius įsipareigojimus ir nuoširdžiai atsidavė Mukundai, išskirtiniam visų būtybių prieglobsčiui, toks asmuo nebėra skolingas pusdieviams, išminčiams, kitoms gyvybės formoms, draugams ir giminaičiams, žmonijai ir protėviams.

25. Tie, kurie gavo Viešpaties malonę, yra transcendentiški Vediniam religingumui

yadā yasyānugā hāti,
bhagavān ātma-bhāvitaś
sa jahāti matiśloke,
vede ca pariniśhithām (28)

Śrīmad-Bhāgavatam 4.29.45

Dėl intensyvios Jam atsidavusios sielos meilės, Aukščiausias Viešpats tokiam bhaktui suteikia savo malonę, pripildydamas jo širdį dieviškojo įkvėpimo. Toks bhaktas tada palieka užsiėmimus, susijusius su pasaulietiškais įsipareigojimais ir vedišku religingumu.

26. Šri Krišnos pavidalas yra aukščiausias atsidavusių sielų prieglobstis, nes Jis yra rasos personifikacija

daśame daśamaślakśyam, āśrītāśraya-vigraham
śrī kṛṇā akhyaśpara dhāma, jagad-dhāma namāmi tat (29)

Bhāvārtha-dīpikā, Śrīmad-Bhāgavatam 10.1.1

Šrīmad-Bhagavatam dešimtoje giesmėje Šri Krišna buvo išskirtas kaip atsidavusių sielų prieglobsčio įsikūnijimas. Aš lenkiuosi šiam visos visatos aukščiausiam prieglobsčiui, kuris yra

žinomas kaip Krišna.

27. Viešpats Šri Čaitanja Mahaprabhu moko atsidavimo savo pavyzdžiu

dhyeyaṁ sadā paribhava-ghnam abhīṣa-dohaṁ
tīrthāspadaṁ śiva-viriñci-nutaṁ śaraṁ yam
bhīṣatyārti-haṁ praṁ ata-pāla-bhavābdhi-potaṁ
vande mahā-puruṁ a te caraṁ āravindam (30)

Śrīmad-Bhāgavatam 11.5.33

O atsidavusių sielų globėjau, didžiausia asmenybe (kuris yra pats Aukščiausias Dievo Asmuo, atliekantis tyro bhakto [maha bhagavatos] vaidmenį), Tu vienintelis esi realybė, į kurią nuolat medituoja tyros sielos. Tu sunaikini sielos iliuziją, Tu esi dieviškas troškimus išpildantis medis, visų bhaktų prieglobstis. Tave garbina Šiva ir Virinči (Sadašiva, Šri Advaitos Ačarjos pavidalu, ir Brahmā Haridasos Thakuros pavidalu), Tu esi visų prieglobstis ir išsklaidai savo bhaktų kančias, kylančias iš švento vardo įžeidimų (nama aparadha). Tu esi vienintelis laivas norintiems perplaukti šį materialių kančių vandenyną. Aš garbinu Tavo šventas lotosines pėdas.

28. Tie, kurie atsidavė Šri Čaitanjos lotosinėms pėdoms, maudosi dieviškos meilės vandenyne

saṁ sāra-sindhu-taraṁ e hṁ dayaṁ yadi syāt
sankirtanām ta-rase ramate manaś cet
premāmbudhau viharaṁ e yadi citta-vṁ ttiś
caitanya-candra-caraṁ e śaraṁ aṁ prayātu (31)

Caitanya-candrām ta 8.93

Jeigu tu trokšti perplaukti materialios egzistencijos vandenyną, jei nori paragauti nektariško šventų vardų kongregacinio giedojimo (sankirtanos) ekstazę, ir ilgiesi žaidimų nektariškame dieviškos meilės vandenyne, tuomet prašau atsiduok lotosinėms Šri Čaitanjačandros pėdoms.

29. Šeši atsidavimo požymiai

ānukūlyasya-saṁ kalpaṁ ,

prātikūlya-vivarjanam
rakṣiṃ yatiti viśvāso,
gopti tve varaṃ am tathā
ātma-nikṣepa-kārpaṃ ye,
sad vidhā śaraṇāgatī (32)

Vaiṣṇava-tantra

Priimti tai kas palanku, atmesti tai, kas nepalanku, tikėjimas, kad "Jis tikrai apsaugos mane", priimti Viešpaties globą, visiškai pasikliauti Juo ir suvokti savo bejėgiškumą be Jo - tai yra šešios išskirtinio atsidavimo (śaranāgatī) Viešpačiui dalys.

30. Atsidavimą reikia praktikuoti mintimis, žodžiais bei darbais

tavāsmiṭi vadan vācā, tathaiva manasā vidan
tat sthānam āśrītas tanvā, modate śaraṇāgataṃ (33)

Vaiṣṇava-tantra

Savo kalbos galia atsidavusi siela pareiškia: "Aš esu Tavo", savo mintyse ji žino tą patį, ir savo viduje jis priima Viešpaties šventos buveinės prieglobstį. Tokiu būdu atsidavusi siela gyvena savo gyvenimą, kupina džiaugsmo širdimi.